

ΑΥΡΙΩΝΗ

19. 11. 82

Οι μπότες του Σημίτη

Α SOS εκπέμφθηκε χθές, από τις ραδιοφωνικές εκπομπές των επαρχιών.

Με τις πρώτες βροχές, ξεχείλισαν ποτάμια, έφρισαν χείμαρροι, βούηξαν ρυάκια και παρέσυραν σπαρτά και προχώματα και δέντρα και κηπουριά.

Οι αγρότες, για μια ακόμη φορά πλήρωσαν τις αμαρτίες του Κέντρου, αυτού που ξεπλωμένο στις πολεμικές, προστατευμένο μες' τη θαλιωρή των καλοριφέρ ποτέ δεν έπιασε τον παλμό της αγροτιάς. Σκεφθείτε ότι, όπως έλεγε χθές χθές το ραδιόφωνο σε μια περιοχή οι καταστροφικές πλημμύρες προκλήθηκαν από την έλλειψη ενός έργου προστατευτικού που είχε σχεδιαστεί το 1937 και ακόμη δεν έγινε. Εάν η φωνή του ραδιοφώνου είχε ευπάθεια ντροπής, ασφαλώς θα την έδειχνε αυτή την ντροπή. Μισό σχεδόν αιώνα περιμένουν σ' εκείνη την περιοχή οι αγρότες να σηκωθεί ένας τοίχος για να μην έρχεται η πρώτη βροχή να τους σαρώνει τα φυτευτικά τους, να σαρώνει δηλαδή κόπους, μόχθους και αγωνίες πάνω σ' αυτή την τυραννισμένη ελληνική γη.

Αλλά ποιος σκέφτηκε τα τελευταία χρόνια να φροντίσει γι' αυτούς τους κατηνέμους τους αγρότες; Μόνο οι φορατζήδες τους κυνηγούν να τους πά-

ρουν τό χαράτοι τους. Μόνο οι κλήσεις φτάνουν στο φτωχικό τους κατώφλι. Κοσμοϊστορικό γεγονός θεωρήθηκε ότι τους δίνουν μια σύνταξη τεσσάρων χιλιάδικων τό μήνα. Γιόρτες είχε κάνει μάλιστα ο κείνος ο πολιτικός μακαρία τη λήξει. — εύτυχώς — Γεώργιος Ράλλης και είχε αναγκάσει τους γέροντες και τις γερόντισσες να φιγουράρουν στην Τρίτη όταν τους έδινε την επίταξη — επίταξη κοινωνικής ντροπής, κάτι σαν τό μπάλωμα που έβαζαν στους αίχμαλώτους των οι Γερμανοί στον τελευταίο πόλεμο για να διακρίνονται...

Αυτά δεν διορθώνονται με λόγους στη βουλή ούτε με σεμινάρια σε αίθουσες πολυτελών ξενοδοχείων με κρυστάλλινους πολυέλαιους. Χρειάζεται άμεση επαφή με τον αγρότη. Ελλάδα δεν είναι μόνη η Αθήνα. Το σώμα του ανθρώπου, δεν είναι μόνο ο εγκέφαλος, είναι και τα πόδια και τα χέρια — προπαντός τα χέρια.

Δεν είναι δικές μας σκέψεις αυτές. Είναι της Αλλαγής — της Αλλαγής που την καταδιώκει το προεκλογικό μπαλκόνι και της θυμίζει σε κάθε βήμα: τι είπα και τι υποσχέθηκα. Και τό υποσχέθηκα αυτό: να κατέβει στον αγρότη, να τον ακούσει, να βάλει τό χέρι του στον παλμό της καρδιάς του, να του σφίξει

τά ροζιασμένα από την τσάπα χέρια του.

Αλλά για να γίνει αυτό, πρέπει κάθε Σάββατο κύριακο οι μισοί από τους σαράντα υπουργούς και ύφυπουργούς, εναλλάξ, να φεύγουν για την επαρχία.

Δεν είναι η θέση τους στις καφετέριες και στα πάρτυ που οργανώνουν κάτι νεοπροσινιζαντες καρχαρίες και τους καλούν και τους φωτογραφίζουν και τους εκθέτουν κατοπιν στο λαό.

Ας την πάρει την απόφαση ο Ανδρέας και ας τους πει κάθε Παρασκευή βράδυ να περνούν από τό Καστρί να παίρνουν τό εισιτήριο για την Καλαμάτα και τό Λιθωρίκι και τό απομονωμένο νησί.

Δεν είναι θεατρινισμός αυτή η κάθουδα της Αλλαγής στο λαό. Βίντεο έχει ο πρωθυπουργός. Ας βάλει να δει εικόνες από την εγκατάλειψη που έδειξαν οι τελευταίες βροχές στην επαρχία και ας σταματήσει ο Σημίτης τα σουρτα — φέρτα στην ΕΟΚ. Ας στείλει εκεί, κάποιο γραμματικό του, γιατί εκείνος χρειάζεται εδώ. Μας είναι εξαιρετικά συμπαθής σαν αγωνιστής. Αλλά δεν μπορούμε να τον παραδεχτούμε με σκαρπινία. Με μπότες τον θέλουμε τον υπουργό της Γεωργίας της Αλλαγής.

ΝΤ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΗΣ

2